

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Ion Frunză

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Frunză împotriva
Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești cu privire la contestarea
actului administrativ

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, prin care nu
s-a dat curs cererii de apel depusă de Ion Frunză

constată:

La 4 februarie 2016, Ion Frunză a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia din 25 ianuarie 2014 de către
Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești și încă prin o altă
decizie, i-a fost însușit ajutorul pentru perioada rece a anului și ajutorul social de
pe lunile noiembrie și decembrie 2015 în sumă totală de 1030, 02 lei.

Menționează că la 20 noiembrie 2015 a depus cerere repetată pentru
acordarea în continuare a prestațiilor pe un termen de doi ani, începând cu ianuarie
2016 până în decembrie 2017, însă Direcția i-a însușit ajutoarele pentru lunile
noiembrie și decembrie 2015, ulterior, din nou i-a acordat aceste ajutoare,
lipsindu-l iarăși de ele pentru lunile noiembrie și decembrie 2017.

Indică că prin aceste acțiuni, exprimate în însușirea ajutoarelor pentru lunile
noiembrie și decembrie 2015 și prin neacordarea lor pentru lunile noiembrie și
decembrie 2017, i-a fost încălcat dreptul la un decent nivel de viață, iar Direcția i-a
produs grave prejudicii fizice și morale.

În condițiile timpului rece din luna decembrie 2015 și ianuarie 2016 viața și
sănătatea lui au fost puse sub pericol.

Sușține că suferințele trăite s-au înrăutățit în circumstanțele în care primește
1039,49 lei pensie, iar minimumul de existență în anul 2015 a alcătuit 1724 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 277 CPC, art. 1 alin. (2), 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hâncești de a-i plăti ajutorul social în mărime de 200,01 lei și ajutorul pentru perioada rece a anului în cuantum de 315 lei pe lună pentru lunile noiembrie și decembrie 2015, în sumă totală de 1030,02 lei, obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hâncești la plata de despăgubiri morale în cuantum de 50000 lei, obligarea Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hâncești de a-i acorda ajutorul social și ajutorul pentru perioada rece a anului pentru lunile noiembrie și decembrie 2017 în conformitate cu cererea din 20 noiembrie 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Hâncești din 2 februarie 2017, acțiunea a fost respinsă.

La 3 februarie 2017, Ion Frunză a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Hâncești din 2 februarie 2017.

Iar la 24 martie 2017, Ion Frunză a depus cererea de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Hâncești din 2 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, nu s-a dat curs cererii de apel declarată de Ion Frunză, s-a comunicat apelantului că necesită să prezinte apelul motivat, fiindu-i acordat termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor, precum și explicat faptul că în cazul în care nu va lichida neajunsurile, cererea de apel nu va fi considerată ca depusă și va fi restituită.

La 12 mai 2017, Ion Frunză a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, menționând că la 3 februarie 2017 a depus cererea de apel nemotivată, iar la 24 martie 2017, în conformitate cu art. 365 alin. (1¹) CPC, a depus cerere de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care și-a întemeiat pretențiile în cererea de apel.

Consideră recurentul că prin faptul emiterii încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, i-a fost încălcat dreptul de acces la justiție, or, dânsul în termen a depus apel motivat.

În conformitate cu art. 425 al CPC (în vigoare în momentul pronunțării actului contestat), termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 1 mai 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoare anexată la materialele cauzei (f. d. 61), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii și restituirea pricinii spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din actele cauzei se constată că prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 2 februarie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Ion Frunză înaintată împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești cu privire la contestarea actului administrativ.

Tot din materialele dosarului rezultă că Ion Frunză nefiind de acord cu hotărârea primei instanței a depus la 3 februarie 2017, apel nemotivat, iar la 24 martie 2017, a depus cererea de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Hîncești din 2 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La fel, din actele pricinii rezultă că la 26 martie 2017, Curtea de Apel Chișinău a emis încheiere, prin care a dispus de a nu da curs cererii de apel declarată de Ion Frunză, comunicându-i că urmează să depună apel motivat.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Raportând la caz prevederile legale enunțate, instanța de recurs conchide că instanța de apel nejustificat a stabilit că apelantul Ion Frunză urmează să prezinte cererea de apel motivată și prin încheierea din 26 aprilie 2017, a dispus de a nu da curs cererii de apel.

În susținerea acestei opinii se va reține că din acte cauzei rezultă cert că Ion Frunză a depus cererea de apel motivat încă la 24 martie 2017, adică până la emiterea încheierii de a nu da curs, astfel, înlăturând neajunsurile cererii de apel nemotivată declarată la 3 februarie 2017.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului stabilirea bazei legale a unei acțiuni de către instanță și termenele – limită pentru introducerea unei acțiuni se numără printre limitările permise ale dreptului de acces la o instanță, cu condiția ca acestea să nu restricționeze accesul unei persoane la un tribunal de o manieră care îi afectează chiar esența dreptului sau când nu urmăresc un scop legitim ori nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie atins.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs conchide că instanța de apel neîntemeiat a dispus de a nu da curs cererii de apel declarată de Ion Frunză împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești din 2 februarie 2017, fapt ce impune

admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii pentru judecarea apelului în fond.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Ion Frunză.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Frunză împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea apelului în fond.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu